

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu I., proti žalovanému I., zastúpenému JUDr. V., o zaplatenie 48 946,79 Sk s príslušenstvom, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43 Cob 341/06 zo dňa 19. januára 2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici dovolaním napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši č. k. 3 Cb 71/2003-292 zo dňa 29. júla 2006 v napadnutej časti výroku čo do zaplatenia sumy 46 210 Sk a vo zvyšku rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol. Vo výroku o náhrade trov konania rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 12 144 Sk. Proti rozsudku pripustil dovolanie.

V odôvodnení uviedol, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o sprostredkovaní a mandátna zmluva, žalovaný bol v nej označený ako obchodný zástupca, pričom zároveň aj ako mandatár vystupoval v mene žalobcu. Činnosť, ktorú žalovaný v zmysle tejto zmluvy vykonával, zodpovedala skôr činnosti obchodného zástupcu (§ 652 Obch. zák.), keďže zmluva o sprostredkovaní predpokladá činnosť sprostredkovateľa, smerujúcu k uzavretiu jednej konkrétnej zmluvy (§ 642 Obch. zák.). Táto skutočnosť však neznamená, že účastníci konania nemohli platne uzavrieť zmluvu o sprostredkovaní a mandátnu zmluvu s obsahom,

ktorý si v zmluve, uzavretej s účinnosťou od 1. februára 1998 dohodli. Zmluva, uzavretá medzi účastníkmi konania, je platná, príručka obchodnej služby je jej neoddeliteľnou súčasťou a zmluvným stranám z tejto zmluvy vznikli dohodnuté práva a povinnosti. Po zhodnotení zistených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že nárok žalobcu voči žalovanému je oprávnený vo výške 46 210 Sk, čo predstavuje provízie, vyčíslené v prehľade žalobcu zo dňa 20. mája 2003 vo výške 48 946 Sk po odrátaní sumy 846 Sk, v ktorej vzal žalobca žalobu späť, ako aj po odrátaní sumy 1890 Sk, na vrátenie ktorej žalobcovi nárok nevznikol.

Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. odvolací súd pripustil proti rozsudku dovolanie. Vzhľadom na rozdielnu interpretačnú a aplikačnú prax prvostupňových aj odvolacích súdov považoval za rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu posúdenie plynutia premlčacej doby a jej dĺžky pri práve žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, vzniknutého z obchodnoprávneho vzťahu, podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 391 a § 397) a nie podľa § 107 Občianskeho zákonníka.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie.

Uviedol, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p.). Podľa jeho poznatkov zo strany žalobcu prebieha množstvo obdobných sporov, pričom súdna prax je značne rozdielna. V tejto súvislosti konkretizuje rozhodnutia jednotlivých súdov v obdobných sporoch. Odvolací súd mal za preukázané, že súčasťou zmluvy bola príručka obchodnej služby žalobcu, pričom s obsahom tejto príručky žalovaný nebol oboznámený a navyše odkaz článku 1.1 je neurčitého charakteru, lebo odkazuje na poslednú verziu príručky, ktorú môže žalobca ľubovoľne meniť.

Navrhuje, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby zrušil rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa a vec vrátil Okresnému súdu vo Veľkom Krtíši na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 236 ods. 1 O.s.p.) skúmal, či je ním napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V danom prípade je preto dovolanie prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo ak sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu, vysloveného v tejto veci. Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolanie z dôvodov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. je však vylúčené v prípadoch, uvedených v odsekoch 4 a 5 § 238. Dovolanie nie je prípustné vo veciach, upravených zákonom o rodine a o zmenách a doplnení niektorých zákonov, okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

Dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde. Odsek 5 nadobudol účinnosť dňom 1. septembra 2003 (zákon č. 353/2003 Z.z.).

V prejednávanej veci začalo konanie dňa 3. júla 2003. Predmetom sporu bolo zaplatenie sumy 48 946,79 Sk, rozsudkom odvolacieho súdu, ktorý je napadnutý dovolaním, bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa ohľadom sumy 46 210 Sk s tým, že odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania.

Podmienky prípustnosti dovolania je v danom prípade potrebné posúdiť podľa § 238 v znení, účinnom od 1. septembra 2003. Odsek 5 uvedeného ustanovenia vylučuje prípustnosť dovolania v prípade, ak peňažné plnenie, ktoré je predmetom dovolania, neprevyšuje stanovenú výšku. Chýbajúca podmienka prípustnosti dovolania, stanovená v odseku 5, nemôže byť nahradená rozhodnutím odvolacieho súdu podľa § 238 ods. 3 O.s.p., ktorým je vyslovená prípustnosť dovolania.

V období od 1. októbra 2002 do 1. októbra 2003 bola stanovená minimálna mesačná mzda nariadením vlády Slovenskej republiky č. 514/2002 Z.z. vo výške 5570 Sk. Predmetom konania je suma 46 210 Sk, čo neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu v zmysle § 238 ods. 5 O.s.p. V danom prípade preto dovolanie podľa § 238 ods. 3 O.s.p. nie je prípustné.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie z dôvodov uvedených v § 237 O.s.p. Žalobca existenciu takýchto dôvodov prípustnosti dovolania nenamietal a dovolacím súdom ani neboli zistené. Dovolanie žalobcu ako neprípustné preto dovolací súd podľa § 218 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. odmietol.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, má preto podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 právo na náhradu trov konania. Keďže v dovolacom konaní mu trovy nevznikli, neboli mu priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. februára 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu